

vunt; & plurimum somniant, qui multum se fecisse putant, cum quietissime, et commodissime vitam agant. Insectabitur te omne infortunium, si secteris otium. Si ignavia torpeas, necesse est, fordeas.

25.

Obligatio Deum amandi.

Summum bonum est tuum bonum! quid ergo deest, cui summum bonum, ubique adest? S. Aug. in Psal. 102. Tot sunt in te amandi Dei tituli, quot sunt in infinito numeri; & sicut illorum numerorum nullus est numerus, sic titulorum amandi Deum nullus est exitus.

26.

Dtvini praeceptum amoris.

Ut Deum ames, non tantum est ipsius desiderium, sed & imperium; vult, quod non potest impetrare, imperare. Amorem sui non tantum ut amicus suadet, sed & ut Dominus jubet. Creaturae, quas amas, ideo tantum bona sunt, quantum à Deo Bono boni participant.

27.

Pro Deo laborandum.

Quidquid quaeris in terra extra te, est infra te plerumque etiam contra te. Hinc dum illa quaeris, te perdis. Nulli magis à te debetur cura, quam omnia pro te curanti. Si autem diligens Dei es, eris etiam diligens pro causa Dei.

28.

Labor serius.

In damnis nostris, otio, voluptate diligentes sumus: dum agitur pro eo, quod unice agendum, nempe de salute aeterna! oscitamus, jacemus, torpemus, desidemus. Ast satius est laborare cum formica, quam cantillare cum Cicada: *nam veniet nox, quando nemo operari potest.* Joan. 9. 4.

MARTIUS.

1.

Labor rectus.

Fac tantum pro coelo, quantum allii pro terra; tantum pro anima, quantum

allii pro corpore; & sic diligens, eris dilectus, imo & electus. Per infortunium saepe redderis fortunatus. Labor est nullus, ubi amor erga Deum non est magnus.

2.

Cultus Marianus.

Fige in Maria totam mentem: nam in Maria nullam reperies ab origine originis labem. Pleno ore Angelus Mariam extulit, dum gratia plenam protulit. Non tanta perniciitate fertur in cadaver aquila, quam in nos Mariae misericordia.

3.

Tempor.

Qui in Dei obsequio torpet, & in salutis negotio languet, in grandi est pericolo, ne aeternum cum damnatis laboret. Deus, qui dator est munerum, tepidis data auffert; rapit a pigro, quae dederat talenta, & puniet aeternum.

4.

Acedia.

Quod est tinea vestibus, aerugo ferro, caries temporis, hoc est acedia homi-

ni. Tepidus in mundo diu fuit, sed non diu vixit. Nam *maledictus homo, qui facit opus Dei fraudulenter!*

5.

Temporis pretium.

Minimum temporis otium maximum est pro salute negotium. Non parvi est momenti minimum temporis momentum. Dum tempus labitur, immensi lucri occasio elabitur; gravissimum patris damnum, cum nullum in tempore facis lucrum.

6.

Patiendi necessitas.

Tu, quae hic pateris, conjunge cum iis, quae passus est Christus. Ad coelum admittet te, qui ad terram submisit se. Sine Deum hic ferire, & in te saevire; hoc enim est per Christum ad Deum ire. Clama ad Deum; *hic ure, hic seca; modo aeternum parcas.* S. Augustinus.

7.

Solamen affliti.

Non nos terreat via, quam Christus

ipse monstravit in vita. Prius necesse est Christum sequi quam assequi. Cum furit, atque ferit Deus, olim parcere quaerit. Quod credimus vix posse fieri, fide novimus esse factum. Non doleas hic te dolenda pati, cui aliquando dabitur Deo frui. Hic homo torquetur, ne perpetuo crucietur.

8.

Gratitudo in Deum.

Gratus est canis homini ob aliquot, quae ei projicit, ossa: ast homo ingratus est Deo, post innumera, quae ei contulit, dona. Vide, unde te Deus eripuit? & quo te extulit? esto humanus erga hominem! Divinus erga Deum! & eris acceptus Homini-Deo.

9.

Bona caduca.

Omnia bona terrena contempsit Christus, homo factus, ut contempnenda monstraret. S. August, de Catech. c. 22. Non est scientia contempnenda, scire quae sunt contemptibilia. Christus sprevit in corpore, quidquid est corporis: nihil duxit inter mortales, quidquid est mor-

tale. Omnia bona terrena despexit, ut suaderet esse despicienda.

10.

Sequela Christi.

Homo quilibet inter homines ambit primus esse hominum: Christus inter homines factus est opprobrium hominum. Christi exemplo sit tibi vivendi regula, major duntaxat Dei gloria. Si nolis decipi mundi mendaciis, necesse est, Christi insistere vestigis.

11.

Necessitas imitationis Christi.

In omnibus semper aspice Numen, & ex ejus aspectu accipies lumen; lumen in mente, vulnus in corde. *Non dignetur, quod fecit Christus, facere Christianus,* S. Aug. tr. in Joann. Imitari Christum non tantum decet, quia est dignitas: sed & oportet, quia est necessitas. Satius est propter Christum semel contemni, quam omnibus hominibus semper praeponi. Si vis salvari. Christum studeas imitari.

Recta via ad Coelum.

Errare in via ad vitam, est strenue properare ad aeternam poenam. *Non errabis, quando ibis ad Christum per Christum.* S. Aug. ad Epicur. c. 8. Tota Christi vita est recta ad coelum via. Ad coelum tenditur non corporis pedibus, sed virtutum actibus. Vide! quam viam ineas, ne pereas. Via crucis sola est recta ad coelum.

Dotes Christiani.

Ne fias vecors, esto cum nomine concors. Non gloriemur nomine Christiano, si non faciamus, quae fecit Christus. Vivere Christo est mori mundo: mori mundo, est nil sapere eorum, quae sunt mundi. Unus tibi sit ardor, pro Christo ardere. Modus Amandi Christum est sine modo: & nolle sequi Christum inexpibile est probrum.

Moderatio somni.

Ut vitetur spiritus desidia, cavenda

est somnolentia; est, quod miseriam vitaé affert: somnus vero vitam penitus auffert. Somnus animam obruit, animam sepelit; somnus animam quasi exanimem reddit. Plus quam decet dormire, est saluti indormire. Dormiens es, ac si non esses. Somnus est anime tumultus. Violenti, non somnolenti coelum rapiunt.

Resignatio in adversis.

Si patieris fortiter, es quoque feliciter miser. Id, quod vult Deus, semper facere, est Deum vere diligere. Habeamus pro omnibus gratias illi, à quo habemus gratis gratias! quod autem tibi ingratum est, id te Deo saepius gratum facit. Patere, modicum, ut gaudeas aeternum.

Observatio temporis.

Diu vivere nulli est integrum, bene vivere omnibus est arbitrarium. Deum ora omni hora, ne male defluat ultima hora. Nihil sane est tempore pretiosius, & nihil vulgo tractatur vilius. Tempus,

quod aeternae gloriae destinatur, otio
popinis, et affaniis donatur. Tempus
quocumque leve, est seges futurae glo-
riae.

17.

Imitatio cauta.

Non sit tibi illicium multitudine er-
rantium: nec enim minus errat, qui cum
multis errat. Quod te bonum non facit,
tu non *voces* bonum; alias tam erras in
titulo, quam in judicio. Saepissime se
divites faciunt malos, caeteris mala fa-
ciendo. Est porro sibi malus, qui bonis
utitur male.

18.

Notio boni, & mali.

Primum malum est esse malum. S. Chrysost. Serm. 7. de jejum. Non ergo
mala credas, quae optimus dat aut bonis,
aut ut faciat bonos. Nulla sunt bona,
si malus es; nulla mala, si tu bonus.
Illa crede mala, quae habentes reddunt
pejores: nempe Bacchus, & argentum
mutant *mores* sapientum.

19.

Indoles opum.

Superflua habenti potius sunt onera,
quam accipienti beneficia. Non est di-
ves in mundo, qui dicit, abundo. Dives
est, cui satis est, quod habet. Semper
inops est, qui plura cupit; multa peten-
tibus multa desunt. Tunc demum bea-
tus eris, si te nec prospera fortuna effe-
rat, nec adversa dejiciat.

20.

Contemptus sui.

Si vis beatus esse, cogita hoc primo,
contemnere contemni. Quisquis sui con-
temptus est contemptor, nihil ambitio-
sius expetit, quam haberi ab omnibus
contemptui. Quidquid Cachinnorum est;
inquit, o dicaces Sanniones expromite!
spernere mundum, spernere nullum, om-
nino spernere se sperti Viri est. Mag-
na est laus aestimari a probis, & repro-
bari a reprobis: summa laus amari a
Deo.

21.

Solamen mentis.

Quod si ab insipiente sperneris, jam te eo ipso insipientem prodis, si te sperni credis. Tento quis Deo est vilior, quanto sibi pretiosior. Unus si te Deus contempserit periisti. Unus si te Deus laudaverit, beatus est: frendeat, liveat, & flocci pendeat mundus. Tutissimum est, nihil prae se contemnere.

22.

Invidiae contemptus.

Invidiam pati non est malum pati; nec enim ideo es malus, quia alter tibi invidet bonum. Magna est tibi gloria, dignum esse alterius invidia. Satius est esse invisum, quam miserum. Praestat esse cum invidia Achillem, quam sine ea Thersitem. Sint potius, qui feoleant bonum, quam qui gaudeant malum. Si bonus, non eris extra teli jactum, sed intra ictum. Ast stupea erunt tela. Ars prima justi est, posse, & velle invidiam pati.

23.

Temperantia cibi.

Quidquid in edendo est nimium, est toxicum. Selectissimorum ferculorum cumulus, est certus temperantiae tumulus. Carnis sagina est mentis carnificina. Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo. Neque enim creatus es, ut corpori servias; sed ut illud in servitutem redigas, & soli Deo vivas.

24.

Pulchritudo vana.

Saepe sub cute candida latet anima sordida. Tument multi ad venustatem frondibus, & parent ad utilitatem fructibus. Multi exterius referunt venustate Helenam, intus in corde Hecubam. Unus omnis finis manet; & pulchritudinis brevi finiendae monent nos quotidiana funera.

25.

Vanitas stirpis.

Nobilem nasci casus est: nobilem fieri est virtus. Gloriosius erit, ut in te glorientur parentes, quam tu in paren-

tibus. Avorum promerita Nepotum sunt dedecora, si ab illis degenerent. Noli gloriari nisi in cruce Jesu Christi; in hac enim sola est vera salus, summa nobilitas, aeterna felicitas

26.

Gloria vana.

Ama laudabilem esse, non laudari: brevis vita est, & laudantis, & ejus, qui laudatur. S. Anton. Serm. 7. n. 5. Mundus gloria velox est, vix advolat, mox evolat: pene simul incipit, & desinit. Curis plenus eris, si vis, ut in munda glorificeris.

27.

Solarium Infirmi.

Genus quoddam sanitatis est, hominem interdum non esse sanum. Quid cogitas, dum in morbo ploras? an Deus, qui est sapientia, fallitur, & errat? an, qui est Bonitas, affligit te voluntate non bona? Corporis aegritudo hoc boni affert malis, quod homini hominem objiciat. Sinit te Deus dolorem sentire morbi, ut dolorem concipias peccati. In morbo mortalibus statim se efferet super morta-

lia; ast ut plurimum infirmorum infirma sunt proposita.

28.

Consilium patiendi.

Illa, quae pateris mala, immisit is, qui solus est bonus, nempe Deus. Non tu tuus es, sed Dei: non ergo quaeras, quae tua sunt, sed quae Dei. Dum ergo pateris, ideo patere, quia Deus te vult pati, aut quia meritus es pati.

29.

Mors non timenda.

Mors tibi erit in desiderio, si vita fuerit eximia a flagitio: illi soli timenda est mors, cui adhaeret noxa mortalis: nam *hoc est consuetum: comitantur tristitia laetum!* Proh quanta insania est, mortem timere, quae nos Deo conjungat; & vitam amare quae tamdiu nos a coelo elongat.

30.

Voluptas mala.

Mergendae sunt malae cupiditates, ne mergant. In malis cupiditatibus ex-

trema sunt feralia, tragica omnia. Non est operae pretium, pretio tanto emere voluptatem tantillam; mala enim voluptas est vana, quia matrix malorum pessimam. Turpem voluptatem sequitur aut praecox amaror, aut serus dolor. Momentaneum, quod delectat; aeternum quod cruciat.

31.

Cura unius.

Fac tantum, ut animam serves, quantum plerique, ut animam perdant; omnia tibi erunt innoxia, si tibi peccando non noces. Si Jesum discis, satis est, si caetera nescis; si Jesum nescis, nihil est, si caetera discis. Porro unum est necessarium, ut te ipsum salves: ad hunc enim finem caetera ordinantur omnia. Optimam igitur cum Maria partem ad pedes Jesu elige; & salvus eris.

APRILIS.

1.

Quies in Deo.

Affixus uni Deo, semper eris unus:

nunquam alias, nunquam non idem. Econtra, qui adhaeret creaturis, erit caducus. Uno eodemque die erit Nero, & Plato: Leo, & Lepus: Aquila, & Noctua. Virtutis munus praestare potest Deus unus.

2.

Laesio famae.

Non tantum interius verbis acerbis aliena fama violatur. Ea est malignantis natura, in crimen vocare omnia, probare nihil. Malignus, si quid boni de altero audit, silet; est Areopagita taciturnior. Si malum olet, Iliadem ex eo, & Odysseam facit.

3.

Calumniae malum.

Qui inimicorum, & sycophantarum libidini est expositus, ille in vita ipsa quodammodo caret vita. Calumniator non potest esse vir bonus: quia auctor multorum malorum est. Calumniator est fratrum iniquus accusator. *Hinc ne litem dirimas, quin prius audiveris ambos.* Non quivis sordet, quem dente calumnia mordet.